

Appel bliver kraftigt understøttet af Pressen i alle Partier. Arbejde og Sparsommelighed, det skal være Løsenet, det skal være Kendetegnet paa den gode Borger, den, som praktiserer dette, skal agtes og respekteres.

Jeg tror, at vort Folk er saa forstandigt og sundt, at det vil nytte at rette en saadan Appel til det. Der vil være nogen, overfor hvem det ikke nytter. Men jeg tror, der er mange, som vil sige: Ja, det er rigtigt og nødvendigt og forstandigt, og det vil vi gøre, og andre vil skamme sig ved ikke at gøre det. Lad saa være, at der er en Part, som bryder sig Pokker om det, saa tror jeg, det bliver et Mindretal. Jeg mener som sagt, at vort Folk endnu er saa sundt, at man kan faa det gode Ord, som vi kender fra gammel Tid, om alvorligt Arbejde i tarvelige Vaner gjort til Løsenet, og jeg tror, at der er meget mere Hjælp deri end i alle de kunstige Tvangsforanstaltninger og Reguleringer, man kan stille paa. Benene.

Rode: Handelsministeren har været saa venlig at gøre mig opmærksom paa, at jeg ifølge Fortrykket skal have sagt, at Handelsministeren havde gennemtvunget Valutaraadets Opløsning. Jeg har, hvad der efter min Opfattelse fremgaar af Sætningen, villet sige: Landbrugsministeren, men der staar altsaa en Vending, som enten maa skyldes en Fortalelse fra min Side eller en Fejlhøring fra Stenografernes Side; og da de næsten aldrig hører fejl, er det vel det første, som er Tilfældet.

Den ærede Landbrugsminister mente, at jeg indlod mig paa en Klassificering af Personer ved mine Udtalelser i Formiddagsmødet. Nu, Personer maa man vurdere efter deres Betydning, og for saa vidt ogsaa klassificere dem, og Landbrugsministeren kan ikke have noget imod, at jeg yurderer ham til indenfor Ministeriet at være den, som stærkest følger en bestemt Politik. Men i øvrigt klassificerede jeg ikke Personer, men jeg fremhævede en Række bestemte Udtalelser og den Modsætning baade i Indhold og Tone, som var mellem disse. Ingen kan være i Tvivl om, at den højtærede Landbrugsminister driver paa, hvor den højtærede Handelsminister og Indenrigsminister søger at holde igen.

Den højtærede Landbrugsminister kom ind paa Valutaspørgsmaalet og gjorde desangaaende nogle Bemærkninger, som jo nu yderligere suppleredes af Hr. Pinstrup, hvis Udtalelser gik ud paa at fremstille Forholdet saaledes, at Tanken med Valutaraadet var ad skjulte Veje at indføre en Toldbeskyttelse. Det ærede Medlem an-

førte herfor ogsaa det Forslag, man nu fra Nationalbankens Side havde fremsat om at lade de toldfri Varer gaa ind uden nogen Valutaattest, men kun lade denne omfatte alle de toldpligtige Varer: Nu forekommer det mig meget søgt at ville tillægge Nationalbanken og dem, som er Ledere af denne, nogen Art af Beskyttelsestendenser eller protektionistisk Politik. Jeg tror ikke, der foreligger nogen som helst Grund til at mene dette om Nationalbanken. Jeg formoder, at Sondringen skyldes den Kendsgerning, at de toldfri Varer omfatter alle Hovedraastofsartikler, og at man derigenem vilde have overvundet en Vanskelighed, som havde vist sig under Forhandlingerne tidligere, idet man fra Landbrugets Side med en besynderlig Mistænksomhed havde opfattet Valutaraadets Virksomhed som sigtende paa at begrænse Landbrugets nødvendige Tilførsel af Raastoffer. Men hvis Landbrugsministeren vil se paa de Grupper jeg nævnte i Formiddags, da jeg talte om, for hvor store Beløb der var indført i det første Kvartal, hvoriblandt fandtes Drikkevarer, Kolonialvarer og hele Manufakturgruppen, vil han ganske vist i den sidste Gruppe finde enkelte Varer, for hvilke Tolden er fastsat af Beskyttelsestendens, men for Hovedgrupperne indenfor alle disse Omraader er Finanstoldhensyn afgørende. Man vilde altsaa meget vel, idet man gik til at regulere Indførselen ved en Valutaattest for saadanne Varegrupper, komme til at træffe netop Varer, for hvilke Spørgsmaalet om Toldbeskyttelse aldeles ikke eksisterer.

Med Hr. Pinstrup og Landbrugsministeren er jeg i det toldpolitiske Spørgsmaal fuldkommen enig. Jeg vilde betragte det som en stor Ulykke for vort Samfund, hvis man i denne Periode ad en eller anden Vej kom ind i en Toldbeskyttelsespolitik. Derfor har jeg ogsaa i vort Parti, da vi paa vort Landsmøde behandlede dette Spørgsmaal, medvirket til Fremsættelsen netop af den Udtalelse, at ingen som helst Foranstaltning vedrørende Erhvervene i disse vanskelige Tider maatte føre til Toldbeskyttelsespolitik, Beskyttelsestold. Derimod er der for mig ingen som helst Tvivl om, at Erhvervenes Stilling i den kommende Tid kan gøre det nødvendigt for Staten at tage deres Forhold op til nøje Overvejelse og tage Beslutninger i den Anledning, og det har ogsaa selv Landbrugsministeren erkendt i det Møde med Fiskeriets Repræsentanter, han nylig holdt; han erkendte der, at det kunde være nødvendigt overfor et Erhverv at gribe til særlige Foranstaltninger. Men de Foran-